

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Roučkou v právní věci **žalobce J.Z.**, bytem..., *zastoupeného Mgr. Jindřichem Sojkou, advokátem se sídlem Pražská 119, 339 01 Klatovy* proti **žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **25.2.2011** čj. **DSH/2357/11**,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Návrh na snížení trestu pokuty a návrh na upuštění od trestu zákazu činnosti se z a m í t á.**
- III. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 1.12. 2010, čj. OD/10663/10/Ka. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. e) bod 1. zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen zákon o přestupcích), jehož skutková podstata byla naplněna porušením § 3 odst. 3 písm. a) zák. o silničním provozu č. 361/2000 Sb. (dále jen zákon o silničním provozu), kterého se dopustil tím, že dne 20.10.2010 kolem 8:50 hod. po místní komunikaci ul. Čapkova v obci Klatovy řídil motorové vozidlo tovární značky Audi RZ ... ,

aniž byl držitelem platného řidičského oprávnění. Za tento přestupek mu byla uložena podle § 11 odst. 1 písm. b) a c) a § 22 odst. 4 a odst. 12 zák. o přestupcích s přihlédnutím k ust. § 12 odst. 1 téhož zákona pokuta v částce 25.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 12 měsíců.

V odůvodnění žaloby žalobce tvrdil, že přestupku se měl dopustit tím, že dne 20. října 2010 řídil své osobní motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění. V uvedenou dobu okresní soud podmíněně upustil od zákazu činnosti řízení motorových vozidel a toto rozhodnutí ihned nabylo právní moci a žalobce se tím stal znovu držitelem řidičského oprávnění. V důsledku této skutečnosti žalobce jel na odbor dopravy pro vydání řidičského průkazu, který mu téhož dne nebyl vydán pouze z důvodu, že příslušný úředník nebyl na svém pracovišti, nepodařilo se jej dohledat a tak byl žalobce požádán, aby na odbor dopravy se dostavil jiného dne. Při odjezdu z odboru dopravy byl žalobce zastaven a bylo zjištěno, že nemá u sebe řidičský průkaz. Na základě těchto skutečností bylo zahájeno přestupkové řízení. Žalobce si byl vědom, že při policejní kontrole u sebe řidičský průkaz neuměl, ale považoval za nesmysl, že by nebyl držitelem řidičského oprávnění. Z tohoto důvodu měl žalobce být postižen pouze pro spáchání přestupku, protože neměl řidičský průkaz a neměl mu být uložen peněžitý trest ve výši 25.000,- Kč a zákaz činnosti na dobu 12 měsíců. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a na základě skutečností snižujících podstatně stupeň nebezpečnosti jeho činu uložil žalobci pokutu ve výši 5.000,- Kč bez uložení dalšího trestu zákazu řízení motorových vozidel.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uváděl, že plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém se vyjadřoval k žalobní výtce, že žalobce považuje za nesmysl, že by nebyl držitelem řidičského oprávnění. Žalovaný k tomu uváděl, že žalobce u sebe při silniční kontrole nemohl mít řidičský průkaz, neboť v dané době mu nebylo vráceno řidičské oprávnění. Skutečnost, že bylo žalobci podmíněně upuštěno od výkonu zbytku sankce zákazu činnosti ze strany Okresního soudu v Klatovech, neznamená, že mu tímto úkonem soudu bylo řidičské oprávnění vráceno. Pro vrácení řidičského oprávnění je nutno o vrácení tohoto oprávnění nejen požádat, ale i vyčkat vydání rozhodnutí, jímž je řidičské oprávnění žadateli vráceno a je nutno vyčkat i nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve poté je osoba opět držitelem řidičského oprávnění. Žalovaný konstatoval, že trvá na svých argumentech z odůvodnění napadeného rozhodnutí a trvá na závěru, že žalobce se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1. zák. o přestupcích. K námitce žalobce, že za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 2 téhož zákona se ukládá sankce pokuta 5.000,- - 10.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců až 1 roku žalovaný uváděl, že žalobce nespáchal přestupek podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 2. zákona o přestupcích, ale spáchal přestupek podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1. téhož zákona. Z tohoto důvodu žalobci byly uloženy sankce v souladu s § 22 odst. 4, kde je stanové zákonné rozpětí pokuty od 25 000,- do 50 000,- Kč a zákaz činnosti v rozpětí doby od 12 měsíců až do 2 let. Vzhledem k tomu byly žalobci uloženy sankce při samé spodní hranici zákonného rozpětí. Od uložení sankcí v daném případě nelze upustit, sankce byly uloženy v souladu se zákonem a žalobci nelze ani uložit pouze sankci pokuty, bez uložení sankce zákazu činnosti, neboť se dopustil přestupku, kde je nutno uložit obě zákonem stanovené

sankce a nedopustil se přestupku tím, že u sebe pouze neměl řidičský průkaz. Z těchto důvodů žalovaný označil podanou žalobu za nedůvodnou a navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

Z obsahu spisu správního orgánu krajský soud zjistil, že jeho součástí je oznámení přestupku provedené Policií České republiky ze dne 20. října 2010, dále úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 20. října 2010, které podal žalobce Policii České republiky ve věci řízení bez řidičského oprávnění, dále usnesení Okresního soudu v Klatovech, kterým podle § 90 odst. 1 trestního zákoníku se podmíněně upustilo od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti řízení motorových vozidel, jak byl tento trest uložen J.Z., rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 2.2.2010 čj. 1T 189/2009-36 v trvání 18 měsíců, zkušební doba byla stanovena podle § 90 odst. 2 trestního zákoníku v trvání 2 roků a toto usnesení nabylo právní moci dne 19.10.2010. Součástí správního spisu je dále výpis z evidenční karty žalobce, držitele řidičského průkazu F č. ED430365 vydaného 25.2.2008 Městským úřadem Klatovy s platností do 25.2.2018. Součástí správního spisu je oznámení o zahájení řízení o přestupcích z 8. listopadu 2010 čj. OD/9924/10/Ka, dále žádost žalobce o vrácení řidičského oprávnění ze dne 19.10.2010, podaná Městskému úřadu Klatovy dne 20.10.2010, dále rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 25.10.2010, čj. OD/9452/10/Ka, kterým v souladu s ust. § 102 zák. o silničním provozu a § 67 odst. 1 správního řádu se J.Z., na základě žádosti z 20. října 2010 vrací řidičské oprávnění skupiny, podskupiny A1, B, C, D. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 29.10.2010. Součástí správního spisu je dále protokol o průběhu a obsahu ústního jednání o přestupku sepsaný Městským úřadem v Klatovech dne 1.12.2012, čj. OD/10659/10/Ka. Při ústním jednání se k věci samé vyjádřil žalobce, který k provedeným důkazům a shromážděným podkladům neměl připomínky a konstatoval, že bez řidičského oprávnění nejel. Souhlasil tím, že jel bez řidičského průkazu, ale nikoliv bez řidičského oprávnění. Souhlasil i s trestem, že neměl řidičský průkaz, ale oprávnění měl.

Městský úřad v Klatovech dne 1.12.2010 vydal rozhodnutí o přestupku, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1. zák. o přestupcích, jehož skutková podstata byla naplněna porušením ust. § 3 odst. 3 písm. a) zák. o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že 20.10.2010 kolem 8:50 hod. po místní komunikaci ul. Čapkova v obci Klatovy řídil motorové vozidlo tov. značky Audi RZ..., aniž by byl držitelem platného řidičského oprávnění a za tento přestupek mu byla podle § 11 odst. 1 písm. b), c), § 22 odst. 4 a odst. 12 zákona o přestupcích, s přihlédnutím k § 12 odst. 1 téhož zákona, uložena pokuta v částce 25.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně vyhodnotil shromážděné listinné podklady i obsah vyjádření žalobce, které bylo předneseno při ústním jednání v rámci vedeného řízení o přestupku a dospěl k závěru, že tyto podklady úplným způsobem objasňují skutkový stav věci. Provádění dalších důkazů vyhodnotil jako nadbytečné, neboť měl za nepochybně zjištěno a prokázáno, že žalobce dne 20.10.2010 kolem 8:50 hod. po místní komunikaci ulice Čapkova v obci Klatovy řídil motorové vozidlo tov. značky Audi RZ ..., aniž by byl držitelem platného řidičského oprávnění. Správní orgán zdůraznil, že žalobci rozsudkem Okresního soudu v Klatovech byla mimo jiné uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel. V souladu s § 94a odst. 1, 2 zák. o silničním provozu žalobce dnem nabytí právní moci tohoto rozsudku vzhledem k uložené sankci zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, pozbyl udělená řidičská oprávnění. Usnesením Okresního soudu

v Klatovech mu byla prominuta sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel. O vrácení řidičského oprávnění však musel žalobce požádat příslušný Městský úřad Klatovy, odbor dopravy, což také dne 20.10.2010 udělal. Městský úřad Klatovy vydal 25.10.2010 rozhodnutí, kterým žalobci jeho řidičské oprávnění navrátil. Toto rozhodnutí si žalobce vyzvedl osobně 29.10.2010, práva odvolání se vzdal a téhož dne toto rozhodnutí nabylo právní moci a tím byla ukončena blokáce jeho řidičských oprávnění. Správní orgán zdůraznil, že žalobce musel vědět o skutečnosti, že svá řidičská oprávnění má blokována, jelikož vyplňoval žádost o jejich vrácení. Bezprostředně poté, co požádal o vrácení řidičských oprávnění, usedl do vozidla a začal jej řídit, v tuto chvíli byl kontrolován hlídkou Policie ČR. Správní orgán nemohl žalobce obvinít ze spáchání přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zák. o přestupcích za to, že u sebe neměl řidičský průkaz, jak se toho žalobce při ústním jednání dovolával, jelikož tento řidičský průkaz u sebe ani mít nemohl, když jej měl v tuto chvíli zadržen a byl uložen na odboru dopravy Městského úřadu Klatovy. Podle správního orgánu se žalobce dopustil porušení povinnosti plynoucí z § 3 odst. 3 písm. a) zák. o silničním provozu, podle kterého motorové vozidlo může řídit pouze osoba, která je držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81 citovaného zákona a porušením tohoto předpisu žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o přestupcích, kterého se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a není držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění. Správní orgán I. stupně dále při stanovení druhu uložené sankce a její výměry hodnotil závažnost spáchaného přestupku a přihlížel k tomu, že přestupek byl spáchán nedbalostním jednáním žalobce. Jako nedbalost vyhodnotil správní orgán skutečnost, že žalobce řídil vozidlo, i když měl blokována všechna řidičská oprávnění. Jednání hodnotil správní orgán jako nedbalost vědomou, jelikož žalobce věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit státem chráněný zájem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí. Jako pohnutku žalobce k řízení motorového vozidla bez platného řidičského oprávnění hodnotil správní orgán to, že žalobce si myslel, že blokáce oprávnění skončila zároveň s ukončením jeho sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na podkladě vydání usnesení příslušného soudu. Tato skutečnost však žalobce nezavazuje odpovědnosti ze spáchání přestupku, neboť jako řidič musí znát příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Při hodnocení okolností, za kterých ke spáchání přestupku došlo, správní orgán jako přitěžující okolnost vyhodnotil skutečnost, že jmenovaný řídil motorové vozidlo v uzavřené obci, přihlédl dále k osobě žalobce, kdy jako přitěžující okolnost vyhodnotil skutečnost, že se jedná o řidiče, který má již evidovány 3 záznamy za přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Správní orgán hodnotil i osobní poměry na straně žalobce a k jeho prospěchu bylo hodnoceno, že potřebuje řídit motorová vozidla k dopravě do zaměstnání, jelikož pracuje jako strojník po celé republice a potřebuje se na místo montáží dopravovat a že současně má zapotřebí dovážet svoji těhotnou přítelkyni na lékařské prohlídky. Z těchto důvodů správní orgán přistoupil k uložení sankce na dolní zákonem stanovené hranici, přičemž sankce, resp. ust. § 12 až 14 zák. o přestupcích.

O odvolání žalobce, které podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, kterým odvolání zamítl a rozhodnutí Městského úřadu Klatovy potvrdil. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uváděl, že vzhledem k pravomocnému rozhodnutí Okresního soudu v Klatovech sp. zn. 1 T 189/2009, kterým byl

žalobci uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců, pozbyl žalobce řidičské oprávnění podle § 94a odst. 1 zák. o silničním provozu. Následně 19. října 2010 vydal Okresní soud v Klatovech rozhodnutí, kterým podmíněně upustil od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel a žalobci byla stanovena zkušební doba v trvání 2 roků. Pro vrácení řidičského oprávnění o skončení zákazu činnosti je zapotřebí respektovat § 102 odst. 1 zákona o silničním provozu, tedy je nutno o vrácení řidičského oprávnění si požádat a o vrácení řidičského oprávnění správní orgán rozhoduje. V daném případě žalobce žádost o vrácení řidičského oprávnění podal dne 20. října 2010, avšak nevyčkal rozhodnutí správního orgánu o vrácení řidičského oprávnění a po odchodu z úřadu vozidlo řídil. Žalobce nepostupoval v souladu se zákonem, ačkoliv mu již uložený trest zákazu činnosti skončil, nedošlo k vrácení řidičského oprávnění a žalobce tedy nebyl jeho držitelem. Vzhledem k tomu, že žalobce u Městského úřadu Klatovy vyplnil žádost o vrácení řidičského oprávnění a o této žádosti nebylo v danou chvíli rozhodnuto, musel si být vědom skutečnosti, že není držitelem řidičského oprávnění, resp., že řidičské oprávnění mu nebylo ještě rozhodnutím správního orgánu vráceno. Samotný fakt, že rozhodnutím Okresního soudu v Klatovech bylo podmíněně upuštěno od trestu zákazu činnosti, samo o sobě neznamená, že po právní moci tohoto usnesení se stává držitelem řidičského oprávnění. Nelze tedy vycházet z domněnky žalobce, že jen neměl řidičský průkaz, jelikož v dané době žalobce prokazatelně držitelem řidičského oprávnění nebyl. Rozhodnutí o vrácení řidičského oprávnění nabylo právní moci až dne 29.10.2010 a od tohoto data se žalobce stal držitelem řidičského oprávnění. Žalovaný konstatoval, že rozhodnutí bylo správním orgánem I. stupně vydáno v souladu se zákonem a uložené sankce odpovídají samé spodní hranici zákonného rozpětí sankcí stanovených pro přestupek kladený žalobci za vinu. Podle § 22 odst. 12 zák. o přestupcích nelze od uložení sankcí upustit a nelze tyto sankce ani pod stanovenou spodní hranici snížit. Jednání žalobce nelze kvalifikovat jako přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zák. o přestupcích a ukládat sankci pokuty podle § 22 odst. 9 zák. o přestupcích v zákonném rozpětí 1.500,- Kč až 2.500,- Kč. Žalobce se totiž dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zák. o přestupcích, což v řízení o přestupku bylo jednoznačně prokázáno. Z těchto důvodů žalovaný odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

V průběhu jednání o žalobě žalobce setrval na své argumentaci uváděné v žalobě a žalovaný ke skutkovým okolnostem a k právním závěrům z nich plynoucím setrval na závěrech plynoucích z odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí.

Krajský soud při přezkoumání rozhodnutí žalovaného vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými bylo rozhodnutí žalovaného napadnuto (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

V přezkoumávaném případě nebylo sporu o skutkových okolnostech a tyto krajský soud přebírá jako nesporné a řádně specifikované ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu I. stupně a v tomto rozsahu na tato skutková zjištění odkazuje. Spor se týkal právního

hodnocení skutkových okolností a podstata žalobní výtky žalobce mířila na tvrzený rozpor vydaného rozhodnutí s ustanovením § 94a odst. 1 a § 102 zák. o silničním provozu.

Na podkladě výkladu ustanovení § 94a odst. 1 a § 102 zák. o silničním provozu krajský soud dospěl k závěru, že tato ustanovení obsahují podmínky pro pozbytí řidičského oprávnění a zákonné podmínky pro vrácení řidičského oprávnění v případě uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Tato ustanovení se stala součástí právního řádu od 1.7.2006 na podkladě účinnosti zák. č. 411/2005 Sb., kterým došlo ke změně zákona o provozu na pozemních komunikacích č. 361/2000 Sb. Z důvodové zprávy k tomuto zákonu vyplývá, že záměrem zákonodárce bylo novelou zákona o silničním provozu vytvořit právní prostředí, které by výrazně přispělo ke zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích v České republice, kde dlouhodobě byla situace v provozu na pozemních komunikacích hodnocena jako alarmující. Důvodová zpráva konstatovala, že na této situaci se výraznou měrou podílí bezohlednost a nekázeň účastníků provozu na pozemních komunikacích a zejména řidičů motorových vozidel. Tato nekázeň je pak posilována i ve všeobecném povědomí o tom, že za určitých podmínek je obtížné dovést řidiče k odpovědnosti za jeho protiprávní jednání. Instituty, které navrhovaná novela obsahovala, měly přispět k včasnosti a důraznosti postihu osob, které nerespektují své povinnosti a ohrožují tak sebe, ale i ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích na životech a na zdraví. Jedním z nástrojů, kterým by mělo být záměrem zákonodárce v tomto směru dosaženo, bylo vytvoření zákonných podmínek, za kterých dochází k pozbytí řidičského oprávnění, které se promítly do ust. § 94a, podle kterého *držitel pozbývá řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byl soudem uložen trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, a kterým byla založena povinnost držiteli řidičského průkazu, tento řidičský průkaz má odevzdat příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5-ti pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí podle § 94a odst. 1 zák. o silničním provozu.* Stejně tak novelizované znění ustanovení § 102 zákona o silničním provozu vytvořilo nový právní rámec pro navrácení řidičského oprávnění po výkonu trestu nebo sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel nebo po upuštění nebo podmíněném upuštění od výkonu zbytku tohoto trestu nebo sankce. Záměrem zákonodárce při přijetí této novely zákona o silničním provozu č. 411/2005 Sb. bylo právě nedopustit automatické obnovení řidičského oprávnění řidiči, který byl za porušení povinností řidiče postižen, ale naopak vytvoření zákonných podmínek, které umožní příslušnému správnímu orgánu v řízení vedeném výlučně k žádosti osoby, která řidičské oprávnění pozbyla, shromáždit podklady a usoudit, zda podmínky pro vrácení řidičského oprávnění jsou splněny a o žádosti rozhodnout. K těmto podmínkám kromě jiného náleží též vyhodnocení, zda od právní moci rozsudku nebo rozhodnutí o uložení trestu nebo zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, neuplynul více než 1 rok, neboť pokud by tato lhůta proběhla, byla novelou stanovena další podmínka a to prokázání zdravotní a odborné způsobilosti řidiče. Zákonné podmínky pro pozbytí řidičského oprávnění a pro jeho navrácení plynoucí z ust. § 94a a § 102 zákona o silničním provozu jsou od 1.7. 2006 vymezeny zákonem č. 361/2000 Sb. o silničním provozu a tyto povinnosti, které žalobce zavazovaly, byly uloženy v souladu s požadavkem čl. 4 odst.1 Listiny na základě zákona a v jeho mezích. Soud neshledal, že by v daném případě uložení povinnosti žalobci porušilo jeho základní práva a svobody. Tento výklad uvedených zákonných ustanovení vyvrátil tvrzení žalobce, že ihned po nabytí právní moci rozhodnutí okresního soudu o upuštění od

výkonu zbytku trestu zákazu řízení motorových vozidel, se žalobce stal znovu držitelem řidičského oprávnění a současně potvrdil závěr krajského soudu o nedůvodnosti uplatněné žalobní výtky, neboť dne 20.10.2010 žalobce řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem platného řidičského oprávnění.

Na základě výše uvedených důvodů soudu odmítl podanou žalobu jako nedůvodnou ve shodě s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Návrh na snížení trestu pokuty a návrh na upuštění od trestu zákazu činnosti krajský soud zamítl, neboť sankce za přestupek byla žalobci uložena podle § 22 odst. 4 zákona o přestupcích a podle § 22 odst. 12 téhož zákona od uložení této sankce nelze upustit. (*obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25.6.2008, čj. 6 As 48/2007-58, dostupném na www.nssoud.cz*)

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že žalovaný, který v řízení dosáhl procesního úspěchu náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni 23. října 2012

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková

JUDr. Václav Roučka, v.r.
samosoudce